

Boli to Matovič a Nad', kto zaviedol politický rasizmus do spoločnosti

- CZ24 News | 25. června 2021

SLOVENSKO: Mnohí z Vás ten pocit dobre poznáte: Pri kliknutí na modrú ikonu sociálnej siete sa vám zjaví status Igora Matoviča, čo vám automaticky zrýchli tep. Čítať ho začnete so zatajeným dychom, Napríklad tento, tak mnohí čítali: „Tak rád by som vám sem dal foto z toho, ako suším na slniečku pod oknom v hoteli opraté tričko, ponožky, ale radšej nedám a zostane vám len predstavivosť.“

„Hneď by sa mi do komentárov zbehli všetci múdrosráči slovenského sveta a súkali by svoje pohoršené ‚múdrosti‘ - aký medzinárodný škandál som jednou foto práve spáchal, ako už by som sa ako premiér mal konečne správať atď. Jednoducho - neuveriteľné farizejské naškrobené dristry.“

Úprimne, mne politická žoviálnosť premiéra Matoviča nikdy moc nevadila. Problém je, že žoviálny človek sa všeobecne považuje za menej spoľahlivého, čo mnohým ľuďom mohlo prekážať. Matovič teda vedel, že riskuje a že svojou žoviálnosťou v konzervatívnom prostredí narazí na spoločenský odpor a bude si ju musieť obhájiť. Bezpochyby si vtedy myslel, že sa mu to podarí.

Matovičove správanie prekáža dnes 90% ľuďom, čo potvrdzujú prieskumy. Analytikom však bolo viacmenej jasné už od začiatku, že to bude práve Matovičova žoviálnosť, čo ho v politike pošle ku dnu. Inak je totiž verejnosťou posudzovaná politikova žoviálnosť pred voľbami, keď sa chce politik zapáčiť a inak po voľbách, kedy chce žoviálne obhajovať závažné kauzy, dokonca nezvládnutú pandémiu.

Ale, keď začal napádať ľudí takýmito statusmi iba preto, že jeho žoviálnosti ľudia nerozumeli, vtedy som pochopil, že v tejto hre ide o viac, ako iba o koniec kariéry jedného hlúpeho politika. Matovičove urazenecké reči pre pocit, že ho sklamal vlastný národ museli v čase pandémie zákonite so sebou priniesť aj trvalé následky.

Matovič bol vždy veľmi šikovný politický marketér. Pred voľbami 2020 som iba žasol, ako šikovne narábala s náladami národa cez poburujúce taktiky a dostával predvolebný dav do varu cez statusy na sociálnych sieťach. Ale, „do nemláto“ stupňovať atmosféru, emočne vybičovaného národa v čase pandémie, kedy ľudia šaleli už z toho, že sú zavretí doma, bolo dosť nechutné politické divadlo. Občas sa mi zdalo, že to nemôže byť ani pravda. Akoby to bola iba filmová fikcia. Akési kultové bukkake porno z produkcie Quentina Tarantina, ktoré sa nikdy v skutočnosti nenatočilo.

Bolo jasné od začiatku, že tento Matovičov pokus o preformátovanie myslenia ľudí metódami politického rasizmu sa na Slovensku v čase pandémie nikdy nepodarí a že to bude iba čistá politická mäsiarina, ktorá skončí katastrofickými spoločenskými následkami. Matovič si však veril. Musel iba zvoliť vhodnú taktiku. Bol ňou politický rasizmus.

Tí chudáci, pozatváraní cez pandémiu doma vôbec nerozumeli tomu, čo sa to deje a prečo im Matovič takto hrubo nadáva. Logicky, lebo v tom čase sa žiadny Slovák nad zhubnosťou politického rasizmu nezamýšľal. Ľudia podvedomo cítili, že niečo závažné nie je v poriadku, ale nevedeli to pomenovať. Matovič to totiž politický do slovenskej spoločnosti zaviedol, vcelku natvrdo a bez varovania. Majorita Slovákov si neuvedomuje, o čo ide politikom pri politickom rasizme dodnes. Je teda nevyhnutné, aby sme si predtým, ako budeme pokračovať najskôr zadefinovali, čo to politický rasizmus je.

Politický rasizmus je nevedecké učenie o nerovnosti postavenia v spoločnosti

Ide o spoločenskú anomáliu vytvárajúcu spoločenské rozdiely na základe poruchy myslenia. Vzbudzuje mylnú predstavu u politického konzumenta založenú na fakte, že má nadradené spoločenské postavenie spojené s jeho správnejším chápaním prebiehajúcich spoločenských procesov.

Porucha myslenia vedúca k politickému rasizmu súvisí s ľudskými postojmi odlišnými od konvenčných spoločenských postojov. Často sa s ním stretávame u ľudí, závislých na vyššom spoločenskom postavení súvisiacim s politickou príslušnosťou.

Na aplikáciu politického rasizmu zneužívajú politickí rasisti najčastejšie svoje priaznivejšie, obvykle influencerské postavenie na sociálnych sieťach, vyššiu exponovanosť v spoločnosti plynúcu z ich politickej nominácie alebo vyšší záujem médií. Medzi primitívnejšie druhy politického rasizmu patria napr. spoločenské nadradovanie sa pre trendovejší spôsob vnímania spoločnosti alebo vnucovanie mylných predstáv o existencii stupnice správnosti politických príslušností.

Tak ako pri klasickom rasizme, aj pri politickom rasizme existuje delba na nadradené a podradené skupiny

V spoločnosti šíria politický rasizmus najčastejšie politici a ich followeri. Politický rasista je hlavne ten, kto pestovaním politického rasizmu, najčastejšie uznávaním svojho oblúbeného politika, pomáha vytvárať v demokratickej spoločnosti nepohodlných jedincov alebo skupiny z opačného politického spektra za účelom podradovania nepohodlných názorov, v ojedinelých prípadoch vytvárania foriem

fyzického podriaďovania si svojho okolia. Takíto ľudia vytvárajú v spoločnosti často politickú šikanu aj u nepolitických skupín. Obvykle sa to deje kvôli rozdielnemu názoru alebo spoločenskej nepohodlnosti obeť politického rasizmu.

Politický rasizmus tiež často vzbudzuje predsudky, diskrimináciu alebo nevraživosť namierenú na ľudí pre ich príslušnosť k inému politickému smeru či konkrétnemu politikovi alebo politickému nominantovi. Podoby politického rasizmu objavujúceho sa v posledných rokoch sú často založené aj na nesprávnom sociálnom ponímaní spoločenských rozdielov medzi ľuďmi.

Tieto názory môžu nabráť podobu presvedčenia alebo konania jednotlivcov, ale hlavne spoločenského napredovania politického systému ktorý kategorizuje ľudí podľa politickej príslušnosti, garantuje vyznavačom politického rasizmu rozdielne práva na základe domnelých zdieľaných vlastností, schopností alebo charakteristík.

Politický rasizmus je vlastne psychologická vojna politika proti spoločnosti

Politický rasizmus je vlastne psychologická vojna politika proti spoločnosti, ktorá nevyhovuje jeho predstavám. Politik si choro myslí, že spoločnosť by mala reagovať na jeho podnety inak – súhlasnejšie, preto sa ju snaží preformátovať viac na svoj obraz. A politický rasizmus je spôsob, ako to dosiahnuť. Tvrdý a účinný. Ide o nepríjemnú nátlakovú hru s obyvateľstvom, pričom politický rasizmus je nástrojom zmien.

Iste si pamätáte, keď sa poslankyňa Bittó Cigániková snažila národ presvedčiť o hlúposti, že päťtisícový plat poslanca NR SR v štáte, kde priemerný plat bol v tom čase päťkrát nižší bol v poriadku. Urobila to spôsobom, že ľudí z národa, ktorí s jej názorom nesúhlasili nazvala tučmákmi, ktorí nič nedokázali. Nikoho vtedy ani nenapadlo, že ide o taktiku nátlakového preformátovania spoločnosti. Jednoducho napísané: kto s jej politickým názorom nesúhlasil, toho pred celým národom nepohodlne onálepkovala, aby svoje názory nemohol pohodlne šíriť, pretože ľudia ako Bittó Cigániková boli v tom čase osobami, ktoré čiastočne určovali spoločenské trendy a pri šírení názorov, ktoré jej teóriám odporovali, ste sa poľahky mohli dostať do problémom s jej voličmi.

Na snímke poslankyňa NRSR Jana Bittó Cigániková

Netreba to veľmi vysvetľovať, lebo všetci to z minulosti poznáte. Najväčšie konflikty zažívala slovenská spoločnosť asi s voličmi Kotlebu, ktorý zaviedol primitívny politický rasizmus do slovenskej politiky ako prvý. Boli to totiž kotlebovci, kto začal na Slovensku napádať názor každého, kto odmietal Kotlebu a názorovo sa im postavil. Až po Kotlebovi to prebrali neoliberálni politici. Pochopili, aká nesmierne silná zbraň je politický rasizmus. Ide totiž o skutočne sofistikovanú hru politikov a ich prívržencov s ich politickými oponentmi.

Matovič sa v tom doslova našiel. Stal sa majstrom politického rasizmu. Jeho fanklub prevalcoval každého, kto sa opozičným názorom pred voľbami 2020 postavil. Bol v tom hecovaný Slovákov taký dobrý, že touto taktikou vyhral parlamentné voľby 2020 a nástroje politického fašizmu si jeho voliči rýchlo osvojovali. Zašiel však príďaleko keď si myslel, že cez svoje nenávistné statusy politickeho rasistu dokáže preformátovať myslenie Slovákov aj počas pandémie. Narazil. A narazil nechutne. Až tak, že ho Slovensko doslova vyhlásilo za blázna.

Na snímke podpredseda vlády a minister financií SR Igor Matovič

Matovič vedel, že politický rasizmus, ktorý mal násilne formátovať myslenie bezbranných ľudí bude v čase pandémie neobvykle tvrdá a preto účinná zbraň. Vedel, čo sa deje v hlavách, z pandémie frustrovaných Slovákov, keď im nadával. Vedel, že to, čo robí je naozaj nechutný marketingový nástroj na preformátovanie myslenia ľudí počas pandémie. A vedel aj, že keď to nevyjde, tak na tom pohorí, ako Hitler na prehratej vojne. Napriek tomu do toho išiel a robil počas pandémie Slovákom, ktorí si dovoľili nesúhlasiť s jeho, v spoločnosti sa šíriacimi názormi také mentálne peklo, aké si nedovoliť od revolúcie na Slovensku ešte žiadny politik.

Každý, kto odmietol rúško bol nepohodlný múdrosráč. Stačilo to napísať na sieť a jeho vlčiaci s pandemickými náhubkami túto nepohodlnú spoločenskú vrstvu trhali na kusy. Každý, kto sa opovážil povedať, že pandémie vznikla v labáku vo Wuchane, bol prehodený korporátno-mediálnym vlčiakom a tí, týchto ľudí, cez svojich čitateľov presvedčených o opaku spoločensky popravovali.

Ľudia boli v tom čase doma. Mnohí náhle stratili počas pandémie najbližších. Ľuďom logicky hrabalo už z toho, že sú v domácom väzení a ten hrubý grobian im nadával cez modrú sociálnu sieť len kvôli tomu, aby nátlakovo preformátoval myslenie Slovákov na svoj obraz.

Ľudia sa nemali ako proti takto hrubému nátlaku Matovičovej politiky ako brániť. Nemohli vyjsť do ulíc, aby Matovičov politický rasizmus zastavili. Nemohli mu prísť pred dom a stáť tam dovtedy, pokiaľ s tým neprestane. Nemohli nič. Boli tomu politickému rasistovi a neobvyklému grobianovi vystavení počas pandémie napospas. Na milosť a nemilosť. Nakoniec sa vysilení Slováci vzbúrili a prišli na námestie. Tam nastúpil „službu ľudu druhý politický mäsiar, Jaroslav Naď. Všetkých, ktorí si dovoľili sa zavesiť v polo-zúfalstve na bránu úradu vlády, nazval opicami.

Neviem, či niekedy budú na Slovensku niekoho trestať za pandémiu a politický rasizmus, ktorým nechutne títo ľudia týrali a dodnes stále týrajú vlastný národ. Ale jedno viem. Súdu sa raz bezcitní

politickí rasisti dočkajú. Ak nie skutočného, tak politického určite.

Zdroj: <https://www.hlavnespravy.sk/>